

[Без конверта]

[С.1]

Уважаемая редакція

мені уже 68 год ніколи я ск.[ільки] прожила нечула щоб писали про голодовку «33-ій год. Но я це прочитала в газеті сільські вісті № 282 9 грудня 1988 року. Мені так стало неприємно на серці що яка я тоді ще була було мені 13 год я все добре знала й досі немогу забути цей проклятий голод в якому ми переживали і хочу підчеркнути що дісвітільно скільки забрав людей і дітей особливо дітей 33 год голодовка

голодовка длілася почти два года но тоді ніяк було неясно що в кого було хоч трохи хліба і той лазили по горіщах і забирали під мітлу.

напишу про свою сімю

нас було п'ятеро діте[й] батько й мати батьки були трудолюбимі дороботи їсти було уже що і корова була тільна і теличка тоже тільна

[C.2]

но почему тоді в нас забрали хліб

трохи п[ш]иниці було в закромі а то було сундук муки знаю

А сьогодні, як кажуть що горе ніколи не забувається

а потом поліз один паринь на горіще його вже вживих нема і сказав розжалівся що на горіщі немає зовсім нічого но на горіщі було кукуруза макуха і давне сало у ящику.

Оце коли ми всі пятеро так кричали що все забирають даже було свіже сало ящик і сир солоний мама робила якщо корова перестане доїтися то щоб до тѐлу щоб був [гнічений?] сир і картошку з погриба

все це під мітлу забрали і повезли зосталося нам тільки тещо на горіщі старе сало макуха і кукуруза

забрали й теличку а корову батько тоді

[С.3]

зарізав щоб хоч мясо було а треба [ко..з] продати, а хліба купити

продав гроші в його витягли в річку нагнали

і так наш батько утром тільки в хату зайшов

Начав плакати каже луче б хай діти дома те м'ясо поїли ато продав і гроші отняли,

а тут у війшли в хату головак колгоспу й січас живий тов. Кухаренко [Захарій?]

Сільверстович і голова с/[совета] і забрали нашого батька. Куд а й по цей день

невзнали де вони його діли і досі як встрінемось так і плачемо й спрашуємо деж

наша батька діли но тоді мама їздили і в область в Харьков нікому нічого ненужно

було і так ми стали з однією мамою жити стали дуже голодувати ніхто нам

[C.4]

нічого не вернув як мама була їздила скрізь добивалася нічого нам не вернули а нас то 5 дітей мам робила на буряках і нас дві дочки помагали мамі і нарвемо свекли листя самого прийдемо додому поріжемо одваримо і їмо і так цілий год на огородах тільки в начальників було посаджено а то нівкого бо ніхто неорав наших огорodів тай садити нічим було аж уже на другу весну відро картошки стояло 500 руб а пшениці 1 стакан 300 руб. Квасолі 1 стакан 100 р. От так укого були гроші то купували садили огороди а в кого була нужда то міняли то ті сім'ї й zostалися живими а нас в мамі було все таки –

[C.5]

п'ятеро, дуже трудно було всі пу[х]лі лежали меншому брату було 7 год. Сказала
мама щоб я його одвизла на вокзал і бросила
повизла я правда не сама нас багато возили малих но хотілося щоб вони
зосталися в живих но я не змогла бросити брата привезла його назад не змогла.
тай – він чувстував неможу од його одійти біжить за мною держится за юпку й плаче
каже небросай за шию хватається рученятами як кошенятко й неодірвати й так я й
привила його додому
а огорода так взімуї не було все що доставали на колхозному полі буряк і кукурузу
картошки тоже небуло оце така нас застала голодовка дуже багато

[С.6]

людей забрала голодовка. Їли й людей мертвих
от у нас в сусідів було п'ятеро дітей
четверо померли положили в погріб і брали й жарили і їли батько мати і один син
зостався а щож робити Коли душа хоче їсти паслися люди траву рвали і їли а
потом як уже в садках поспіло то й пішли жити а всетаки без хліба. Як води нап'єся
все таки хочеться хліба
знаю якусь макуху давали по кусочку а зчого вона все забула та люди хто їв цю
макуху лішалися ума (?) і мерли де хто ішов там упав і більше й не встав аж оце
вже неск[іль]кох газетах читаю що все було зроблено зловмисно якже це

[С.7]

так от січас все де що случится чі засуха чі що там і народи одне одному
допомагають

ось як і всюди случилось в Єривані

Які тільки люди звольновані тащо показують в телевізорі як на його можно

спокійно дивитися як це я пойняла що вродібито була голодовка в 33 год.

зловмисна під указаніям (Сталіна) так почемуж аж тепер це вс[е]

діло розкрилося жалко що багато людей уже вийшло із життя

тіці старіші ще замене щеб більше написалиб а цеж пі[с]ля війни ще одну

голодовку прийшлося пережити в 47 годі но трохи не така ділили [ча..у] на душу

пшениці чі муки но яксе так це все була війна все розбила

[С.8]

тоді наробила смертельності особіно дітей, от січас як за дітьми советська власть піклується як подивлюся як їм всадіках скільки жінки ходять в декреті а тоді зразу і нароботу йдеш. І от я й хочу описати все це як треба цінити крихту хліба й колосок до зернини. Уважаемая редакція еслі нетак написала извініть недрокуйте я малограмотна

Дука Анастасія Ивановна

Харківська обл.

Зачепиловской р-н

с. Устиновк[а]